

ВІДГУК
офіційного опонента – доктора наук з фізичного виховання і спорту, професора
Тищенко Валерії Олексіївни на дисертаційну роботу
САВЧЕНКА КОСТЯНТИНА ЮРІЙОВИЧА
на тему «ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СПОРТСМЕНІВ У
ВІТРИЛЬНОМУ СПОРТІ НА ЕТАПІ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ
(В КЛАСІ ЯХТ LASER)»,
представлену на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 01 Освіта / Педагогіка
за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт

Актуальність теми. Сучасний вітрильний спорт, попри зовнішню «спокійність», є одним із найбільш складних за координаційною структурою та функціональним навантаженням видів спортивної діяльності. Умови змагальної боротьби формуються не лише внутрішніми можливостями спортсмена, а й високою варіативністю зовнішнього середовища, що потребує постійної адаптації, точного контролю рухових дій та здатності підтримувати ефективність у квазіізометричних режимах роботи.

У цьому контексті фізична підготовка спортсменів у класі яхт LASER набуває особливого значення, оскільки саме вона визначає здатність спортсмена не лише виконувати технічні елементи, а й стабільно реалізовувати їх у складних хвилю-вітрових умовах протягом тривалого часу.

Водночас аналіз сучасної наукової літератури свідчить, що, незважаючи на значну кількість досліджень у сфері підготовки спортсменів у вітрильному спорті, питання цілеспрямованого вдосконалення структури фізичної підготовленості на етапі спеціалізованої базової підготовки залишається недостатньо розробленим. Особливо це стосується інтеграції даних педагогічного тестування з інструментальними методами дослідження (динамометрії, електроміографії, стабілометрії) для побудови ефективних програм тренування.

Проблема ускладнюється тим, що традиційні підходи до підготовки часто не враховують індивідуальні особливості функціонального стану спортсменів і специфіку м'язової діяльності у вітрильному спорті, що знижує ефективність тренувального процесу та обмежує можливості подальшого спортивного зростання.

У цьому зв'язку дисертаційна робота Савченка К.Ю. є своєчасною та науково обґрунтованою спробою перейти від фрагментарних підходів до системного моделювання фізичної підготовки спортсменів із урахуванням їхніх функціональних можливостей, специфіки змагальної діяльності та сучасних засобів контролю.

Таким чином, актуальність дослідження визначається необхідністю підвищення ефективності тренувального процесу у вітрильному спорті на основі науково обґрунтованих, індивідуалізованих програм фізичної підготовки, що забезпечують оптимальне поєднання навантаження, контролю та адаптації організму спортсмена.

Зв'язок роботи з науковими програмами, темами, планами. Дослідження проведено відповідно до Плану науково-дослідної роботи Національного університету фізичного виховання і спорту України на 2021– 2025 рр. за темою 2.4 «Сучасні технології управління тренувальними та змагальними навантаженнями у процесі підготовки кваліфікованих спортсменів у водних видах спорту» (номер державної реєстрації 0121U108940). Роль автора, як виконавця теми, полягала у науковому обґрунтуванні та розробці програми тренувальних занять для кваліфікованих яхтсменів класу LASER. На основі педагогічного тестування, лабораторних (динамометричних, електроміографічних, стабілометричних) досліджень та аналізу змагальної і тренувальної діяльності визначено особливості фізичної підготовленості й функціональних показників спортсменів, а також експериментально підтверджено ефективність запропонованої програми.

Логіка дослідження спрямована на розроблення та експериментальне обґрунтування ефективної програми фізичної підготовки яхтсменів класу LASER на етапі спеціалізованої базової підготовки.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в отриманні результатів, що розширюють сучасні уявлення про систему фізичної підготовки спортсменів у вітрильному спорті на етапі спеціалізованої базової підготовки.

Автором уперше: науково обґрунтовано алгоритм удосконалення фізичної підготовки і зміст програми тренувальних занять із застосуванням режимів навантаження з урахуванням особливостей фізичної підготовленості спортсменів у вітрильному спорті (клас яхт LASER); встановлено особливості та розроблено індивідуальну та групову моделі фізичної підготовленості, динамометричних, стабілометричних показників та характеристик електроміографічної активності окремих м'язових груп кваліфікованих спортсменів у вітрильному спорті (клас яхт LASER) на етапі спеціалізованої базової підготовки;

Отримані результати доповнюють відомості щодо дослідження квазіізотричного характеру навантаження у вітрильному спорті та характеристик та факторів, що визначають результативність змагальної діяльності спортсменів у вітрильному спорті (в класі яхт LASER).

Крім того, набули подальшого розвитку дані про зміст контролю та способи оцінки фізичної підготовленості спортсменів у вітрильному спорті в класі яхт LASER на етапі спеціалізованої базової підготовки.

Практичне значення одержаних результатів полягає у розробці та впровадженні науково обґрунтованої програми фізичної підготовки спортсменів у вітрильному спорті (клас яхт LASER), що базується на диференційованому підході з урахуванням рівня підготовленості та індивідуальних функціональних характеристик спортсменів.

Запропонована програма дозволяє підвищити ефективність тренувального процесу за рахунок цілеспрямованого впливу на провідні компоненти спеціальної фізичної підготовленості, оптимізації навантажень і вдосконалення системи контролю функціонального стану спортсменів.

Отримані результати можуть бути використані у практиці підготовки кваліфікованих яхтсменів, у діяльності тренерів з вітрильного спорту, а також у навчальному процесі закладів вищої освіти при викладанні дисциплін теорії та методики спортивного тренування і підвищенні кваліфікації фахівців галузі фізичної культури і спорту.

Результати наукових досліджень впроваджено у практику тренувального процесу спортсменів яхт-клубу Київського Палацу дітей і юнацтва та спортсменів Спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з вітрильного спорту міста Києва ім. Юрія Григоровича Даценка, про що свідчать відповідні акти впровадження.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність. Дисертаційна робота характеризується високим рівнем обґрунтованості наукових положень, що досягається завдяки логічній послідовності дослідження від теоретичного аналізу проблеми до її експериментальної перевірки в умовах реального тренувального процесу. Її зміст узгоджується з поставленою метою та завданнями дослідження, які сформульовані чітко і повною мірою реалізовані в процесі виконання роботи.

Автор не обмежується описом окремих показників, а розглядає фізичну підготовку спортсменів як цілісну систему, що функціонує в тісному взаємозв'язку з особливостями змагальної діяльності та функціонального стану організму. Такий підхід забезпечує глибину інтерпретації отриманих результатів і підсилює їх наукову переконливість.

Достовірність результатів забезпечена використанням комплексу взаємодоповнювальних методів дослідження, зокрема педагогічного експерименту, інструментальних методів (динамометрії, електроміографії, стабілометрії) та сучасних методів математичної статистики, що дозволило отримати об'єктивні дані та підтвердити виявлені закономірності не на рівні припущень, а як статистично значущі результати.

Важливим є те, що дослідження проводилося в умовах, максимально наближених до реальної тренувальної діяльності спортсменів, що підвищує практичну достовірність отриманих результатів і можливість їх безпосереднього впровадження.

Обсяг вибірки, тривалість та багатоетапність педагогічного експерименту забезпечують репрезентативність отриманих даних, а узгодженість результатів із сучасними науковими уявленнями свідчить про їх теоретичну обґрунтованість.

У цілому сформульовані в дисертації наукові положення, висновки і рекомендації є достатньо обґрунтованими, достовірними та логічно випливають із отриманих результатів дослідження.

Оцінка змісту дисертації, її завдання в цілому і основних положень дисертації. Дисертаційна робота викладена державною мовою на 227 сторінках і структурно охоплює анотації, вступ, шість розділів основного змісту, висновки, список використаних джерел і додатки. У ході дослідження опрацьовано 204 наукові джерела, з яких 171 становлять публікації зарубіжних авторів, що свідчить про належний рівень теоретичної обґрунтованості та орієнтацію роботи на сучасні міжнародні наукові підходи.

Текст роботи доповнено 21 рисунками та 38 таблицями, які не перевантажують зміст. Графічні та табличні матеріали забезпечують наочне представлення основних результатів дослідження.

У вступі дисертаційної роботи Костянтин Савченко послідовно окреслює проблемне поле дослідження, акцентуючи увагу на специфіці фізичної підготовки спортсменів у вітрильному спорті та необхідності її наукового переосмислення. Автор коректно визначає логіку дослідження через систему взаємопов'язаних завдань, що відображають як теоретичний, так і прикладний рівні роботи.

Чітко простежується орієнтація на поєднання сучасних підходів до оцінки підготовленості спортсменів із практичними запитамі тренувального процесу. Вступ задає цільову спрямованість дослідження, підкреслюючи його прикладний характер та потенціал використання отриманих результатів у спортивній практиці.

У цілому вступ виконує функцію концептуального «каркасу» роботи, задаючи її змістову і методичну логіку.

Мета, об'єкт, предмет і завдання дослідження сформульовані чітко, логічно взаємопов'язані та відображають цілісну концепцію роботи. Обрані методи адекватні поставленим завданням і забезпечують комплексний підхід до оцінки підготовленості спортсменів, що підсилює обґрунтованість отриманих результатів.

Наукова новизна та практичне значення подані коректно, конкретно і логічно випливають із змісту дослідження, відображаючи реальний внесок автора у розв'язання окресленої проблеми.

Отже, вступ є концептуально цілісним і методично виваженим, задає чітку логіку та спрямованість подальшого викладу матеріалу.

У першому розділі «*Фізична підготовка яхтсменів в класі яхт Laser на етапі спеціалізованої базової підготовки як наукова проблема*» автор демонструє ґрунтовний і водночас осмислений підхід до аналізу сучасного стану досліджуваної тематики. Узагальнення широкого кола наукових джерел дозволило не просто описати існуючі підходи, а системно відтворити логіку розвитку наукових уявлень про підготовку яхтсменів і окреслити ті аспекти, які потребують подальшого уточнення.

У розділі послідовно розкрито особливості змагальної діяльності у вітрильному спорті, підкреслено її залежність від змінних умов зовнішнього середовища та високих вимог до координаційних і функціональних можливостей спортсмена. Автор звертає увагу на те, що у класі яхт LASER вирішальну роль відіграє не лише технічна майстерність, а здатність організму тривалий час працювати в специфічних режимах м'язової діяльності, що значною мірою визначає структуру фізичної підготовленості.

Окремо акцентовано увагу на квазіізометричному характері навантажень, притаманних цьому виду спорту. Автор переконливо показує, що саме ця особливість значною мірою формує вимоги до розвитку силових і функціональних можливостей яхтсменів, а також потребує більш точного врахування при побудові тренувального процесу.

Важливо, що аналіз літератури не носить описового характеру: автор критично осмислює існуючі підходи, виявляє їх обмеження та підводить до висновку про недостатню

розробленість питань, пов'язаних із комплексним урахуванням індивідуальних особливостей спортсменів і застосуванням сучасних засобів контролю фізичної підготовленості.

У підсумку перший розділ виконує не лише оглядову, а й концептуальну функцію: він формує наукове підґрунтя дослідження, логічно обґрунтовує його спрямованість і підводить до необхідності розробки більш точних, диференційованих підходів до фізичної підготовки яхтсменів на етапі спеціалізованої базової підготовки.

Другий розділ «Методи та організація дослідження» представлено методичний інструментарій і логіку проведення дослідницької роботи, що забезпечують її наукову коректність і відтворюваність результатів.

Автор обґрунтовано добирає комплекс методів, які взаємно доповнюють один одного і дозволяють розглянути проблему на різних рівнях від теоретичного аналізу до експериментальної перевірки. Поряд із аналізом наукових джерел і педагогічними спостереженнями використано педагогічний експеримент, що став ключовим для перевірки ефективності запропонованих рішень. Важливо, що до дослідження залучено сучасні інструментальні методи (динамометрію, електроміографію та стабілометрію), які дають змогу отримати об'єктивні дані про функціональний стан і м'язову активність спортсменів.

Опис організації дослідження відзначається чіткістю та послідовністю: визначено етапи проведення експерименту, охарактеризовано контингент учасників, окреслено умови та процедури тестування. Така структурованість дозволяє простежити логіку отримання результатів і підвищує довіру до них.

Окремо слід відзначити коректне застосування методів математичної статистики, що забезпечує об'єктивність обробки даних і підтверджує достовірність виявлених змін.

У *третьому розділі «Теоретичні передумови вдосконалення фізичної підготовки кваліфікованих спортсменів у вітрильному спорті»* здобувач переходить від загального аналізу проблеми до її більш глибокого теоретичного осмислення та конкретизації напрямів подальшого дослідження.

У розділі послідовно розглянуто фактори, що визначають ефективність змагальної діяльності яхтсменів, із акцентом на їх взаємозв'язок із рівнем фізичної підготовленості та функціонального стану організму. Автор не обмежується переліком чинників, а намагається вибудувати їх у логічну систему, що дозволяє краще зрозуміти механізми формування спортивного результату.

Окрему увагу приділено аналізу підходів до контролю фізичної підготовленості спортсменів. Показано, що традиційні засоби оцінки не завжди забезпечують достатню інформативність, особливо в умовах специфічних навантажень, характерних для вітрильного спорту. У цьому контексті обґрунтовується доцільність використання комплексного підходу, який поєднує педагогічні та інструментальні методи дослідження.

Важливим є те, що автор не лише узагальнює наявні наукові підходи, а й формує власне бачення шляхів удосконалення засобів фізичної підготовки, підкреслюючи необхідність їх адаптації до індивідуальних особливостей спортсменів і специфіки змагальної діяльності.

У підсумку третій розділ виконує функцію теоретичного мосту між аналізом проблеми та її практичним вирішенням, створюючи наукове підґрунтя для розробки авторської програми фізичної підготовки.

У *четвертому розділі «Характеристика особливостей фізичної підготовленості кваліфікованих спортсменів у вітрильному спорті як передумова розробки програм тренувальних занять»* автор переходить до безпосереднього аналізу емпіричних даних, отриманих у ході констатувального етапу дослідження.

Розділ вирізняється змістовною насиченістю та чіткою структурою: послідовно представлено результати оцінки фізичної підготовленості спортсменів, а також дані інструментальних досліджень – динамометрії, електроміографії та стабілометрії. Такий комплексний підхід дозволяє сформулювати цілісне уявлення про функціональний стан організму яхтсменів і специфіку прояву їхніх силових та координаційних можливостей.

Автор переконливо демонструє варіативність показників фізичної підготовленості, що стало підставою для диференціації спортсменів за рівнем розвитку спеціальних якостей.

Виявлені особливості не лише фіксуються, а й інтерпретуються з позицій їх значущості для змагальної діяльності, що підсилює практичну спрямованість дослідження.

Особливої уваги заслуговує встановлення кореляційних залежностей між показниками спеціальної фізичної підготовленості та динамометричними, електроміографічними і стабілометричними характеристиками, що дозволяє обґрунтувати цілісність функціональних проявів організму спортсменів у специфічних умовах вітрильного спорту.

У цілому четвертий розділ виконує ключову функцію в структурі дисертації, оскільки саме на основі отриманих результатів обґрунтовуються підходи до розробки авторської програми тренувальних занять, забезпечуючи її наукову та практичну доцільність.

У п'ятому розділі «Обґрунтування і розробка напрямів удосконалення фізичної підготовки спортсменів у вітрильному спорті на етапі спеціалізованої базової підготовки (клас яхт LASER)» представлено узагальнення результатів попередніх етапів дослідження та їх практичну реалізацію у вигляді цілісної системи вдосконалення тренувального процесу.

Розділ має виразно прикладний характер і логічно продовжує результати констатувального етапу, трансформуючи їх у конкретні науково обґрунтовані рішення. Автором визначено передумови вдосконалення спеціалізованої спрямованості тренувального процесу, які базуються на виявлених особливостях фізичної підготовленості та функціонального стану спортсменів.

Центральним елементом розділу є розроблений алгоритм удосконалення фізичної підготовки, який відзначається системністю та чіткою внутрішньою логікою. Він охоплює послідовність етапів – від аналізу вихідних показників і диференціації спортсменів до вибору адекватних засобів тренування, контролю ефективності та корекції тренувальних впливів. Такий підхід дозволяє розглядати процес підготовки не як сукупність окремих вправ, а як керовану систему, орієнтовану на досягнення конкретного результату.

Важливим результатом є розробка авторської програми фізичної підготовки, яка ґрунтується на використанні спеціалізованих моделей тренувальних занять. Програма враховує рівень підготовленості спортсменів, особливості їх функціонального стану та специфіку м'язової діяльності у вітрильному спорті, зокрема роботу в умовах тривалих квазіізометричних навантажень. Диференційований підхід до побудови тренувального процесу забезпечує більш точне дозування навантажень і підвищує ефективність їх впливу.

Окрему увагу приділено дослідженню ефективності запропонованої програми у процесі формувального педагогічного експерименту. Отримані результати свідчать про наявність статистично значущих позитивних змін у показниках спеціальної фізичної підготовленості спортсменів, їх силових можливостей та функціонального стану. При цьому встановлено перевагу експериментальної програми порівняно з традиційними підходами до підготовки.

Аналіз отриманих даних демонструє не лише кількісні зміни показників, а й якісну перебудову функціональних можливостей спортсменів, що підтверджує доцільність використання комплексного підходу до організації тренувального процесу. Важливо, що результати дослідження мають чітку прикладну спрямованість і можуть бути безпосередньо використані у практиці підготовки яхтсменів.

У цілому п'ятий розділ є ключовим у структурі дисертації, оскільки саме в ньому відбувається перехід від теоретичного аналізу та констатації фактів до розробки і експериментального підтвердження ефективних практичних рішень, що визначають наукову і практичну цінність роботи.

У шостому розділі «Аналіз та узагальнення результатів дослідження» автор здійснює цілісне осмислення отриманих у роботі результатів, інтегруючи їх у систему сучасних наукових уявлень про фізичну підготовку спортсменів.

Розділ відзначається аналітичністю та узагальнюючим характером: результати експериментальних досліджень не лише підсумовуються, а й інтерпретуються з урахуванням даних сучасної наукової літератури, що дозволяє автору показати місце власних результатів у загальному контексті розвитку теорії і методики спортивного тренування.

Автор аргументовано доводить, що запропонований підхід до вдосконалення фізичної підготовки яхтсменів є ефективним і відповідає сучасним вимогам до організації тренувального процесу. Узагальнення результатів демонструє їх внутрішню узгодженість і логічний зв'язок із поставленими завданнями дослідження.

Важливо, що у розділі простежується не лише констатація отриманих ефектів, а й їх пояснення з позицій функціональної адаптації організму спортсменів до специфічних навантажень у вітрильному спорті, що підсилює наукову цінність роботи та свідчить про глибину проведеного аналізу.

У цілому шостий розділ виконує функцію логічного завершення дослідження, поєднуючи отримані результати в єдину концептуальну систему та підтверджуючи досягнення поставленої мети.

Висновки дисертаційної роботи є логічно вивіреними, науково обґрунтованими та переконливо підтвердженими результатами експериментального дослідження; вони відображають досягнення поставленої мети, узагальнюють отримані результати та мають як теоретичну, так і практичну значущість.

Дисертаційне дослідження Костянтина Савченка виконане сучасною українською літературною мовою з дотриманням норм наукового стилю та коректним, послідовним використанням спеціальної термінології. Робота характеризується концептуальною цілісністю, внутрішньою логічною узгодженістю та повнотою розкриття поставленої наукової мети.

Структура дисертації є методично обґрунтованою, а виклад матеріалу – послідовним, аргументованим і змістовно насиченим. Сформульовані наукові положення та практичні висновки базуються на результатах комплексного теоретичного аналізу та експериментальних досліджень, що забезпечує їх достовірність, переконливість і відповідність сучасним вимогам наукових досліджень.

Здобувач демонструє високий рівень академічної зрілості, що проявляється у виваженому використанні наукових джерел, коректному цитуванні та здатності до їх глибокого аналітичного опрацювання. Представлений матеріал свідчить про сформовану культуру роботи з науковою інформацією, де кожне запозичення не є формальним, а виконує функцію змістовного підсилення авторської позиції.

Характерною ознакою роботи є вміння здобувача працювати з науковими підходами не репродуктивно, а інтерпретаційно – через зіставлення, уточнення та логічне переосмислення, що дозволяє вибудувати власну дослідницьку лінію.

Дисертація вирізняється внутрішньою стилістичною єдністю, концептуальною чіткістю та глибиною опрацювання теоретико-методичних положень. Рівень виконання роботи свідчить про сформовану здатність здобувача до самостійного проведення наукових досліджень і розв'язання складних науково-практичних завдань у галузі фізичної культури і спорту.

Повнота викладення основних результатів в опублікованих наукових працях. Результати дослідження належним чином відображені у наукових публікаціях автора, у яких повно і послідовно висвітлено ключові положення дисертації. Тематика, зміст і кількісні показники публікацій відповідають встановленим вимогам МОН України.

Апробація результатів здійснювалася шляхом їх представлення на наукових конференціях, що підтверджує їх наукову обґрунтованість, практичну значущість та достатній рівень впровадження у фахове середовище.

Зокрема, за темою дисертації опубліковано 7 наукових праць, з яких 4 статті у наукових виданнях з переліку наукових фахових видань України; 3 публікації апробаційного характеру. У публікаціях, що підготовані у співавторстві, чітко вказано авторський внесок.

Основні теоретичні і практичні положення дисертаційної роботи оприлюднено в наукових доповідях (тезах) на XVI Міжнародній конференції молодих вчених «Молодь та олімпійський рух» (Київ, 2023), I Міжнародній науково-практичній конференції «Адаптаційні психофізіологічні проблеми фізичної культури і спорту» (м. Київ – Черкаси, 2023 р.); конференції всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації «Сучасні

практики та інновації у фізичній культурі та спорті» (м. Львів, 3 березня – 13 квітня 2025 р.); IX Міжнародній конференції «Сталий розвиток і спадщина у спорті: проблеми та перспективи» (19 – 20 листопада 2025 року).

Недоліки дисертації щодо їх змісту та оформлення. Попри загалом високий науково-методичний рівень виконання дисертаційної роботи, доцільно відзначити окремі положення, що мають уточнювально-дискусійний характер і не впливають на загальну позитивну оцінку дослідження.

1. У роботі переконливо представлено емпіричну перевірку отриманих результатів, однак окремі аспекти їх інтерпретації могли б бути ширше розкриті з позицій взаємозв'язку функціональної та техніко-тактичної підготовки яхтсменів, що посилює теоретичне узагальнення одержаних даних.

2. Представлена авторська програма тренувальних занять є змістовно обґрунтованою, однак її узагальнення на рівні інтегративної моделі (з відображенням взаємозв'язків між структурними компонентами підготовки) могло б посилити її методичну репрезентативність.

3. Окремі елементи викладення матеріалу характеризуються підвищеним рівнем деталізації емпіричних даних, що в окремих випадках знижує щільність узагальнюючих положень.

4. Чи можна розглядати значну варіативність показників спеціальної фізичної підготовленості спортсменів як фактор, що обмежує ефективність уніфікованих програм підготовки, та якою мірою вона врахована у запропонованій моделі?

5. Як, на Вашу думку, співвідносяться отримані кількісні зміни показників фізичної підготовленості та функціонального стану з якісними характеристиками змагальної діяльності спортсменів, зокрема в умовах варіативних хвилевітрових факторів, які не піддаються повному контролю в експерименті?

6. Чи розглядалася можливість того, що отримані позитивні зміни відображають переважно короткострокову адаптацію, і як, на Вашу думку, змінювався б ефект програми при її застосуванні у межах повного макроциклу?

7. Які обмеження, на Вашу думку, має інтерпретація електроміографічних показників як маркерів ефективності м'язової діяльності у специфічних умовах вітрильного спорту?

Висновок про відповідність дисертації встановленим чинним вимогам. Дисертаційна робота Савченка Костянтина Юрійовича на тему «Вдосконалення фізичної підготовки спортсменів у вітрильному спорті на етапі спеціалізованої базової підготовки (в класі яхт Laser)», має достатнє теоретичне й практичне значення, є самостійним завершеним науковим дослідженням, яке за своїм змістом, обґрунтованістю висновків, новизною отриманих результатів відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, зі змінами) та наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» (із змінами, внесеними згідно з Наказом МОН України № 759 від 31.05.2019 р.), а її автор Савченко Костянтин Юрійович заслуговує присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт в галузі знань 01 Освіта / Педагогіка.

Офіційний опонент:

доктор наук з фізичного виховання і спорту,
професор, професор кафедри теорії та методики
фізичної культури і спорту Запорізького
національного університету,
Заслужений тренер України

Валерія ТИЩЕНКО